

* * *

Хама поэт теме хӳратӳп эпӳ.
Ытла, ытла та маншӳн чаплӳ ят.
Ӳна тӳрмен йӳтса пыма тӳсеп-и,
Хӳш чух кайса ӳкес пек туйӳнать.

Пуҫа тытасчӳ халӳ манӳн каҫӳр,
Куҫа тӳллесчӳ сӳллӳ пӳлӳте.
Анчах йӳтем ҫинче капан лартмасӳр
Мана каппай пулма хушман атте.

Кӳнекесен капанӳ — ман поэзи —
Хӳпарнӳ та хӳпарӳ малалла.
Мӳскер шутлатӳн, критик тусӳм, эсӳ?
Унта кӳрсе, тархасшӳн, ан кӳшла!

Кӳлтисене ҫапса ҫилпе силлерӳм,
Пуҫартӳм унӳн ылтӳн тыррине,
Пӳр ушкӳн шӳпчӳка типтеррӳн
ҫитертӳм те вӳҫтертӳм суркунне.

Вӳсем пурте сунат ҫапса юрлаҫсӳ
Паян чӳваш поэзи садӳнче.
Юрланӳ чух вӳсен сасси пӳртакҫӳ
Тӳрать-и уйрӳлса ыттисенчен?

Кашни поэтӳн пултӳр уйрӳм енӳ,
Начар пулсан та сас хӳйне кура.
Вара чӳнах та ячӳ ун ҫӳкленӳ,
Йӳрри-сукмакӳ юлӳ халахра.

Пулсан хама кура янравлӳ сассӳм,
ҫырма хаваслӳх илӳртет мана.
Вара пуҫа пӳртакҫӳ каҫӳртассӳм
Килет ҫынсем курман чухне кӳна.